No. 1028 Zaterdag 5 September 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,-- pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 4 September.

Beschouwingen

— OVER —

het Ontwerp-Verordening

TOT HEFFING EENER

INKOMSTEN-BELASTING

Nu bovenstaand ontwerp dezer dagen in den Kolonialen Raad behandeld zal worden, meenen wij een enkel woord er aan te moeten wijden.

Met de indiening hiervan wordt, blijkens de Memorie van Toelichting, uitvoering gegeven aan de toezegging bij de opening van den Koloniale1 Raad gedaan.

In diezelfde Memorie zegt de Gouverneur, dat naar ZHEG.'s meening, een eerste stap op den weg, die leidt tot algeheele herziening *van het belastingstelsel* moet zijn de invoering eener *progressieve inkomsten-belasting* en dat daarmede niet alleen de gelegenheid wordt geopend een einde te maken aan de *onbillijkheid*, dat zij, die in de eerste plaats in aanmerking moesten komen mede te dragen in de lasten der kolonie, thans weinig of niet bijdragen, maar dat die invoering tevens in staat zal stellen beter dan thans een oordeel te vellen over de werkelijke draagkracht der kolonie en de gegevens zal verschaffen, die het voortgaan op den ingeslagen weg zullen vergemakkelijken.

Van ganscher harte juichen wij dit nieuw ontwerp toe. Hoe weinig sympathie men ook gevoelen moge voor een belasting, deze is nu eenmaal noodzakelijk voor het huishouden van Staat. In ons belastingstelsel, nu, schuilen vele en grove fouten. Een poging om deze feilen te verbeteren zoo mogelijk weg te nemen, verdient derhalve aller steun. En dit is het hoofddoel van het nieuw ontwerp: het geheele belastingstelsel te verbeteren. Wij hopen derhalve, dat, indien de Koloniale Raad niet mocht instemmen met dit ontwerp, hij zich niet zal bepalen tot eenvoudig schrappen en weigeren, maar mee zal werken om het ontwerp te veranderen en aannemelijk te maken.

Dit is ook ons doel bij de volgende beschouwingen.

Naar onze meening kunnen niet veel bedenkingen worden ingebracht tegen een progressieve inkomsten-belasting, mits daardoor werkelijk „een meer billijke verdeeling der lasten" verkregen wordt. Maar; wordt die billijke verdeeling door dit ontwerp verkregen? Wij zijn zoo vrij het te betwijfelen en wel om de volgende redenen.

Kort na aankomst van den heer Bartelink alhier, was het een publiek geheim, dat ZEd. o. a. in opdracht had eenige belastingwetten te ontwerpen, waardoor het financieele evenwicht der kolonie zou worden hersteld. Wij meenen dus te mogen veronderstellen, dat het door ons besproken ontwerp *zijn* werk is.

Is onze veronderstelling juist, dan ligt hierin de *grootste* fout van het ontwerp. Een belastingwet, zoo radicaal als deze, met het doel om billijker en meer evenredig te drukken, kon *onmogelijk* goed ontworpen worden door een *vreemdeling*, wien de toestanden der kolonie niet voldoende bekend konden zijn. Slechts een Curaçaonaar of een nederlandsch ambtenaar, die jarenlang op ons eiland vertoefde, zou in staat geweest zijn de omstandigheden te kennen, waarmede bij dit ontwerp rekening moet gehouden worden. Zeer natuurlijk is het, dat nu slechts een ontwerp is ontstaan, dat „zich in hoofdtrekken aansluit bij de Nederlandsche belasting op Bedrijfs- en andere inkomsten van 2 October 1893". Derhalve kan dit ontwerp een extract genoemd worden, getrokken uit de wet „tot heffing eener belasing op bedrijfs- en andere inkomsten" en die „tot heffing eener belasting op de inkomsten uit vermogen" in Nederland. Met bovengenoemde twee wetten tot leiddraad zou onze administrateur van financiën, die zeer zeker beter bekend is met onze toestanden dan de heer Bartelink, stellig een ontwerp hebben geleverd, dat meer kans zou hebben gehad om tot wet te worden verheven. Want na kennismaking met dit ontwerp, gelooven wij niet, dat het een erg vriendelijk onthaal te wachten staat bij ons wetgevend lichaam. Wij hebben ons meermalen afgevraagd, of de ontwerper onze toestanden en nooden met eigen oogen gezien, met eigen hart gevoeld en met eigen verstand begrepen heeft.

Ieder aandachtige lezer, die de cijfers van het tarief in art. 11 de revue laat passeeren, zal het wel met ons eens zijn, dat de bedragen der belasting voor de inkomsten minder dan *f*1900,— tot en met die minder dan *f*4200,—, te hoog zijn in vergelijking met de daaronder volgenden (als de inkomsten, zooals het behoort, in aanmerking genomen worden), dat deze inkomsten zwaarder getroffen worden, dan de voorgaanden en volgenden en dat dus hier niet van een billijke verdeeling der lasten sprake kan zijn. (*)

De percentage van de toeneming had hier *kleiner* moeten wezen, omdat juist op de ingezetenen die deze inkomsten genieten, de lasten des levens zwaarder drukken. Het kan niet in de bedoeling hebben gelegen, deze lasten voor hen drukkender te maken, maar hen slechts in zooverre te belasten, als hun draagkracht reikt. Al is het inkomen hooger, de draagkracht wordt hier feitelijk minder, omdat zij nog zoo veel meer lasten te dragen heeft.

Zal deze belasting goed werken, men beginne dan met de lasten naar billijkheid en volgens de draagkracht der ingezetenen te verdeelen en houde rekening met hetgeen in de Memorie van Toelichting zoo voortreffelijk gezegd wordt, n. l. dat alleen daar druk gelegd moet worden, waar werkelijk draagkracht aanwezig is."

Wij geven het *El Imparcial* gaarne toe, dat vele burgers graag een *f*3.— ten offer willen brengen om het huishouden van de kolonie te bekostigen, maar het dunkt ons, dat het vrijstellen van een inkomen beneden 800 Gld. zeer juist de burgerij in klassen afbakent. Men moet een minimum stellen en dan wil het ons voorkomen, dat zij die belasting betalen *kunnen* toch minstens een *f*800 inkomen moeten bezitten. De belasting van *f*800 tot *f*1900 inkomen loopt nog zoo hoog niet. En zij die zulk een inkomen hebben, zullen *in den regel* òf geen huishouden behoeven te bekostigen òf geen stand op te houden, maar zij die *f*1900-*f*4200 inkomen genieten, hebben dikwerf zwaar werk genoeg om toe te komen met huishuur, schoolgeld en het zich kleeden en zich vertoonen volgens hun positie in de maatschappij. Zij moeten in de kolonie heel wat deftiger leven en meer onkosten maken dan in Holland. En [illegible] is *f*20 — *f*30 — *f*40 belasting hard geld. Men mocht wel rekening houden met de werkelijke waarde der cijfers *volgens de draagkracht der belastingschuldigen.*

De vraag of thans het juiste oogenblik dáár is tot invoering eener inkomstenbelasting, vindt hare beantwoording in de vast te stellen bedragen, die door de belastingplichtigen moeten worden opgebracht. Zijn die bedragen te hoog, zooals bij dat gedeelte van het tarief boven aangegeven en daardoor niet evenredig aan de draagkracht der ingezetenen, dan is, bij de crisis, die handel en landbouw thans doormaken, dat tijdstip al bijzonder slecht gekozen. Wordt evenwel het genoemde gedeelte van het tarief door een ander, meer billijker en meer met den oogenblikkelijken toestand der kolonie overeenkomenda vervangen, dan zien wij tegen de invoering van die belasting geen enkel bezwaar.

Beschouwen wij nu artikelsgewijs het ontwerp. Wij zullen daarbij gelegenheid vinden onze op- en aanmerkingen te maken. Het is verdeeld in twee hoofdstukken, handelende over de belasting op in de kolonie wonenden en over de belasting op buiten de kolonie gevestigde lichamen, die in de kolonie een bedrijf of beroep uitoefenen. De artikelen 1 en 2 beschrijven den aard der belasting.

Artikel 1 A is op eene kleine wijziging na, gelijk aan art. 1 van de vermogensbelastingwet en heft eene belasting „van hen, die bij den aanvang van het belastingjaar in de kolonie wonen of zich in den loop van dat jaar metterwoon in de kolonie vestigen."

Artikel 1 B is genomen uit art 1 *h*, *b* en *c* van eerstgenoemde wet en voor ons pasklaar gemaakt. Daar dit ontwerp zich nu eenmaal in hoofdtrekken aansluit bij de Nederlandsche bedrijfsbelastingwet, zouden wij in overweging willen geven, om (mocht het ontwerp zooals het nu luidt, onverhoopt tot wet worden verheven) art. 1 B, in navolging van de Ned. wet, te splitsen en te doen luiden:

> B. Van buiten de kolonie wonende personen, die bij den aanvang van het belastingjaar in de kolonie persoonlijk of door gemachtigden, een bedrijf, beroep. ambt, waardigheid. bediening of betrekking uitoefenen of in den loop van dat jaar beginnen uit te oefenen. Van de belasting zijn vrijgesteld, consuls en consulaire agenten van vreemde mogendheden, mits zij vreemdelingen zijn en in de kolonie overigens geen bedrijf of beroep uitoefenen.
>
> C. Van buiten de kolonie gevestigde vennootschappen, vereenigingen en stichtingen, die bij den aanvang van het belastingjaar in de kolonie persoonlijk of door gemachtigden, een bedrijf of beroep uitoefenen of in den loop van dat jaar beginnen uit te oefenen.

Het onderdeel B van dit artikel komt dan meer in overeenstemming met de artt. 7, 9 en 28, als in dit laatste art. tusschen de woorden "beroep" en „waardigheid" het woordje „ambt" een plaats kon vinden.

Art. 2 handelt over de woonplaats van den belastingplichtige in de kolonie. Niet het woord „woonplaats", doch het werkwoord „wonen" is hier in navolging van Nederland gebezigd, om daardoor uit te sluiten het juridisch begrip van woonplaats of domicilie volgens het Burgerlijk Wetboek en de belastingschuldigdheid volgens de Wet alleen te doen afhangen van het al of niet hebben van gewoon verblijf binnen de kolonie.

Ook de redactie van dit artikel zouden wij in overeenstemming met de Nederlandsche als volgt, veranderd willen zien:

> „Of en waar iemand in de kolonie woont of *gevestigd* is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld."

Deze redactie verdient o. i. de voorkeur, omdat zij losser is en omdat in art. 1 A gesproken wordt van „zij, die zich enz......... *in de kolonie vestigen*."

De artt. 3 en 4 houden algemeene bepalingen in omtrent de belasting op in de kolonie wonenden.

§ 1 van art. 3 is met een paar kleine wijzigingen overgenomen uit art. 4 van de Ned. Vermogenswet en bepaalt, dat het inkomen der vrouw geacht wordt een geheel uit te maken met dat van den man behoudens de gevallen dat de man buiten de kolonie woont, van tafel en bed of van goederen gescheiden is, of dat de vrouw bij huwelijksche voorwaarden het beheer harer goederen en het vrije genot harer inkomsten heeft bedongen, in welk laatste geval de vrouw zelve belastingplichtig wordt en in evenredigheid in de belasting bijdraagt. In alle andere gevallen is de man, behoudens verhaal, voor het geheele inkomen belastingplichtig.

Het 1e lid van § 2 van hetzelfde artikel luidt: De jaarlijksche inkomens van leden van één gezin worden tot vinding der belasting bijeengevoegd, de belasting wordt over het gezamenlijk bedrag berekend en de uitkomst der berekening wordt in evenredigheid tot het bedrag van ieders inkomen omgeslagen." In de algemeene toelichting lezen wij: „Nieuw is de bepaling van

---

(*) Moet het getal 53,95 voorkomende in de kolom "Bedrag der Belasting" en slaande op het cijfer 4500 in de kolom "Inkomsten" niet zijn 57,95?

Hier wordt dus 4 Gld. te weinig gerekend, maar bij de twaalf laatste opgaven van het te betalen bedrag, wordt er overal 80 cts. te veel gerekend. Zulk een fout is wat al te erg in een officieel stuk. Het is geen drukfout, maar een fout in de berekening zelve.

art. 3, § 2" en in de toelichting op § 2 zelve: dat aan het juiste beginsel van samenvoeging der inkomens van man en vrouw in de Nederlandsche wet nedergelegd, uitgebreider toepassing is gegeven, door samen te voegen de inkomens van *allen*, die geacht kunnen worden één gezin uit te maken."

Erg vriendelijk voorwaar en...... zeer verplicht, maar dat de Nederlandsche wet niet zoover gaat als dit ontwerp, is hoogstwaarschijnlijk toe te schrijven aan de omstandigheid, dat de ontwerpers dier wet beter bekend waren met de toestanden en behoeften hunner landgenooten, dan de ontwerper van deze paragraaf met die van onze bevolking. Iemand, die bekend is met de plaatselijke misères en de billijkheid voor oogen heeft, zou zeker nooit voor onze kolonie *die uitbreiding* aan het Ned. beginsel hebben gegeven. Van zóó'n specialiteit in West-Indische zaken hebben wij reden om te verwachten, dat wij hem eenmaal nog bij andere gelegenheden, waar de kolonie bij gemoeid is, voor niets zullen zien terugdeinzen, overal zal hij zich willen laten gelden als bijzonder bekend met onze kolonie, als specialiteit; maar ook overal met dezelfde treurige gevolgen, die voortvloeien uit onkunde én betweterij.

Waarom wonen hier de bloedverwanten bij elkander? Is het niet, opdat de kinderen hun ouders onderhouden of minstens medehelpen het zware huishouden te verlichten? Wordt ook daardoor niet juist menig huwelijk van jonge dochters mogelijk gemaakt die zonder steun geen huishouden beginnen konden? Door de algemeene malaise is de toestand van het huiselijk leven hier en in Holland zeer verschillend.

Laat ons eens met een paar voorbeelden het verschil aantoonen tusschen het Ned. beginsel en de hier voorgestane uitbreiding van dat beginsel.

In eene huishouding, waar de vader en de twee zoons respectievelijk ƒ 800. ƒ 500. en ƒ 400. verdienen, zou, wanneer hier het Ned. beginsel toepasselijk was, alleen de vader ƒ 1. te betalen hebben. Volgens de gegeven uitbreiding van dit beginsel zijn nu ook de 2 zoons belastingplichtig en zouden met den vader niet minder dan ƒ 13.80 moeten opbrengen, waarvan de vader ± de helft en de zoons ieder ± ¼ gedeelte moeten bijdragen. In een ander geval waar b. v. de vader ƒ 1200 en de zoons respectievelijk ƒ 600 en ƒ 500 inkomen hebben, zou de vader alleen, volgens het 1°. beginsel, ƒ 5.70 moeten betalen, terwijl nu alle 3 voor ƒ 22.80 aangeslagen worden, waarvan de vader weer de helft of 11.40 en de zoons ieder ¼ te betalen hebben. De betaling van de ƒ 13.80 in het eerste geval en van de ƒ 22.80 in het tweede geval heeft ten gevolge, dat die families, in de maand waarin zij die uitgaven moeten doen en misschien ook nog in de volgende, krom moeten liggen en zich zelve in schulden moeten steken om aan hunne verplichting te voldoen. Men kan toch niet zeggen, dat in huisgezinnen, waar behalve de kostwinners, die voor zich zelven moeten zorgen, soms ook nog een paar dochters zijn, ƒ 1700 en ƒ 2300 zijn luxe-inkomsten, waardoor de betaling van zulke hooge belasting gerechtvaardigd zou worden. Naar onze meening drukt deze belasting niet gelijk en is de uitbreiding van het beginsel hier onbillijk.

Het 2e. lid van dezelfde paragraaf beschouwt als leden van één gezin, bloed- en aanverwanten, verblijf houden in gedeelten van één gebouw, welke inwendig gemeenschap met elkaar hebben.

Hier toont de ontwerper weer hoe miniem zijn bekendheid met onze toestanden is.

Slechts uit nood gedwongen leven al deze personen in hetzelfde huis om door onderlingen steun den last des levens minder te gevoelen. En nu zouden zij die afzonderlijk wonende geen belasting zouden betaald hebben, omdat hun inkomen al te gering is, thans wel belasting betalen omdat zij wegens hun armoede hulp zoeken bij elkander.

De afwijking van de hollandsche wet, het eigen werk van den heer BARTELINK is minder gelukkig geslaagd. Dit 2e. lid had derhalve o. i. gerust in des ontwerpers pen kunnen blijven.

Het 3e. lid van § 2 leert ons ten slotte, dat als leden van één gezin beschouwd worden alle andere personen die één of meer woonvertrekken in gemeenschappelijk gebruik hebben, met uitzondering van de dienstboden enz.

Hier zouden wij heelwat bemerkingen kunnen maken.

Maar wij doen er maar liever het zwijgen toe, uit vrees hatelijk te zullen worden. Ook deze fictie behoort in onze wet niet thuis. De ongerijmdheid springt van zelf in 't oog.

Werkelijk men moet óf nooit hier gewoond hebben, óf totaal onbekend zijn met de plaatselijke toestanden, om zoo'n voorschrift te kunnen nederschrijven. Dit 3e. lid past dan ook in onze toestanden als een vinger in een pastei. Hier verder op in te gaan, dunkt ons overbodig.

Wij meenen derhalve te moeten voorstellen, dat al deze drie ficties in de wet, waarbij personen tot één huisgezin worden beschouwd te behooren, zonder dat dit werkelijk het geval is, eenvoudig te schrappen.

Artikel 4, getrokken uit art. 12 van de Vermogensbelastingwet en art 7, § 5 van de bedrijfsbelastingwet, handelt over den aanslag van den belastingplichtige en diens woonplaats.

De art. 5 tot en met 9 behandelen den grondslag dezer belasting, hetgeen onder jaarlijksch inkomen verstaan wordt, de bedragen waarmede dat inkomen in zekere gevallen verminderd wordt, wat onder winst of verlies gerangschikt wordt en de regelen, die bij de berekening der inkomsten gelden.

Artikel 10 levert ons het bewijs van de edelmoedigheid des ontwerpers. Wij lezen daar:

„Vrijgesteld is het jaarlijksch inkomen en, ingeval voor de berekening samenvoeging van inkomsten plaats heeft, het gezamenlijk inkomen, dat minder bedraagt dan ƒ 800."

Dit artikel is zeker geschreven om ons minder hard te stemmen tegen § 2 van art. 3 en zal waarschijnlijk den dienst moeten doen van 1 stuiver jujubes, waarmede men lastige kinderen voor een oogenblik van zich zoekt te verwijderen. Onze dankbaarheid voor dit blijk van edelmoedigheid is dan ook onbegrensd.

Artikel 11 bevat het besproken tarief.

Artikel 12 bepaalt het belastingjaar van 1 Mei tot 30 April d. a. s.

Artikelen 13 t/m 16 handelen over de „beschrijving."

Art. 13 schrijft voor, dat door of van wege den Administrateur van van Financiën jaarlijksch aan ieder belastingplichtige of diens vertegenwoordiger een beschrijvingsbiljet wordt gezonden en dat ieder, die geen biljet heeft ontvangen, gehouden (dus verplicht) is de op dat biljet gestelde vragen stellig en zonder voorbehoud te beantwoorden en dat biljet te onderteekenen.

Deze artikelen en de volgende zijn gedistilleerd uit de art. 12, 13 en 14 van de bedrijfsbelastingwet, maar nergens in dit ontwerp voornamelijk niet bij de strafbepalingen, waaronder het zeker behoort, hebben wij zooals in art. 47 §§. en 4 van de genoemde wet, een voorschrift kunnen ontdekken, dat straf bedreigt tegen den onwilligen belastingplichtige die zijn biljet niet wil aanvragen, invullen of onderteekenen. De toelichting op art. 13, dat dit artikel de tegenwerping waar of onwaar, dat men geen biljet ontvangen heeft, voorkomt, klinkt ons dan ook iet wat vreemd. Wat helpt dat voorkomen als men de menschen niet daadwerkelijk verplicht, zich te houden aan de voorschriften der wet, O. i. behoort een strafbepaling, *wegens niet aanvragen der biljetten* in het ontwerp te worden opgenomen, als het eenige middel om later alle quaestie's uit te sluiten.

Art. 15 en 16 handelen over de inlevering en het onderzoek der biljetten.

De art. 17 en 25 beschrijven den aanslag, het beroep en de betaling. Art. 17 bevat het voorschrift ter benoeming van de Commissie van aanslag, en den eed die door de Commissie moet worden afgelegd. De in dit artikel en in art. 22 geformuleerde eeden zijn (dit moet erkend worden), eenvoudiger en practischer ingericht, dan de Nederlansche. Van een procesverbaal van eedsaflegging wordt niet gerept. Zou het niet goed zijn dat zoo'n stuk opgemaakt werd?

Het zou dan zooals het behoort in de archieven van de Commissie van aanslag en van den Raad van beroep bij de andere stukken kunnen worden gedeponeerd, ten blijke dat de eed afgelegd was en om te kunnen dienen waar het noodig mocht zijn.

Art. 19 behandelt de vaststelling van den aanslag.

Het 4e lid van dit artikel bepaalt, dat bij verschil van meening tusschen den Voorzitter en de leden van de Commissie van aanslag, de beslissing opgedragen wordt aan den Gouverneur. Waarom, als beroep niet is uitgesloten? Zou het niet logisch en rationeel zijn wanneer hier evenals in dergelijke gevallen de meerderheid van stemmen besliste en dus de meening van de leden den doorslag gaven? Waarom moet de Gouverneur hier beslissen, terwijl beroep bij den Raad, ingevolge art. 22 nog openstaat en de Raad volgens datzelfde artikel bevoegd is een aanslag op te leggen, afwijkende van den door de Commissie van aanslag vastgestelden? Art. 23 laat den Gouverneur bovendien nog geheel buiten spel, als het leert dat de Raad van beroep zijne beslissing mededeelt aan den belastingschuldige en aan den Voorzitter der Commissie van aanslag. Wanneer de Gouverneur bij verschil van meening tusschen den Voorzitter en de leden der Commissie den aanslag heeft vastgesteld, moet de Raad van beroep zich dan daarbij neerleggen en de bevoegheid hem in art. 22 gegeven als een wassen neus beschouwen? Om deze redenen zouden wij dit 4e lid van art. 19 willen schrappen.

Artikel 24 bevat volgens de toelichting daarop, boetebepalingen om te voorkomen dat als regel geen aangifte of een te lage aangifte zal worden ingediend. Deze bepalingen kunnen niet anders dan goed genoemd worden. Hij, die bij de aangifte knoeit, verdient ook goed gestraft en daarom is de verhooging van den aanslag met 25 % van de hoofdsom van den aanslag of met 25 % van de verhooging der belasting in hoofdsom, allezins te billijken. Maar, men moet niet alleen bedacht zijn op schurkenstreken waarvan de koloniale kas de dupe kan worden, men moet ook met de goede trouw van de menschen rekening houden en daarom zouden wij nog 2 artikelen zooals hieronder aangegeven en in navolging van de Ned. wet, in de afdeeling wenschen te zien opgenomen.

1°. „De Gouverneur behoudt zich het recht voor om, na den Raad van beroep te hebben gehoord, in gevallen van dwaling of onwillig verzuim kwijtschelding, vermindering of teruggave van de hoofdsom en van de ingevolge art. 24 opgelegde verhooging te verleenen."

2°. „De vorderingen tot betaling en teruggaaf van deze belasting verjaren na verloop van twee jaren na de vaststelling van den aanslag."

Volgens art. 25 is de belasting kwartaalsgewijze invorderbaar.

De art. 26 en 27 handelen over „Overlijden" en Vertrek" van de belastingschuldige en zijn geschoeid op de leest van art. 41, 42 en 38 van de bedrijfsbelastingwet. Het 2e lid van art. 26 zouden wij willen zien vervangen worden door het volgende, aan art. 42 van bovengenoemde wet ontleende:

„Ieder erfgenaam, de executeur-testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap is bevoegd de aangifte te doen, de bezwaarschriften in te dienen en in beroep te komen omtrent den aanslag van een overledene, alsof hij zelf de belastingschuldige ware."

Als men iemand het recht geeft om voor een overledene aangifte te doen, is het ook biliijk, dat men hem het recht toekent om voor dien overledene in beroep te komen.

De art. 28, 29, 30 bevatten verboden strafbepalingen op het schenden van het geheim nopens den aanslag in deze belasting en strafbepaling op het opzettelijk valschelijk afleggen van den eed van art. 22.

Art. 31 wijst de personen aan, die belast zijn met de opsporing der overtredingen van deze „verordening" Deze zijn o. a. de Administrateur van financiën op Curaçao en de Gezaghebber op de overige eilanden, de ambtenaren van het openbaar Ministeries bij het hof en den raad van Justitie, de districtmeesters, de ambtenaren en agenten van politie enz.

Voor het opschrift van hoofdstuk II verwijzen wij naar hetgeen gezegd is met betrekking tot art. 1 B.

Art. 32 t/m 36 behandelen het geval, dat de belasting geheven wordt van buiten de kolonie wonenden personen en aldaar gevestigde lichamen, die in de kolonie een bedrijf of beroep uitoefenen. Deze zijn in meerdere of mindere mate aan dezelfde regelen onderworpen als de in de kolonie gevestigde personen.

De art. 37 t/m 40 bevatten overgangs- en slotbepalingen. Behalve art. 39, dat ten doel schijnt te hebben, den druk dezer belasting nog meer te doen gevoelen, zoodat die druk de draagkracht van de meesten der belastingbetalenden zal te boven gaan, en die naar onze overtuiging uit het ontwerp dient te worden gelicht, leveren de andere artikelen geen grond tot eenige opmerking.

De heffing dezer belasting vangt aan op 1 Mei 1904, op welken datum de belasting voor de weerbaarheid vervalt.

MIJNWET.

EERSTE KAMER.

22 Juli 1903.

OPSPOREN VAN DELFSTOFFEN VAN STAATSWEGE.

....

Minister MAREZ OYENS: Dit zullen nu de geachte afgevaardigden uit Zuidholland wel vinden het toppunt van stoutmoedigheid, om dit zoo ronduit te durven zeggen, maar zoo weinig is het mij te doen om bedriegelijken schijn, dat ik nog eens herhaal, *dat de negatieve strekking van dit ontwerp is, om anderen gedurende een zeker tijdperk af te houden van het doen van boringen.*

Om te bewijzen, dat ik mij in het geheel niet heb schuldig gemaakt aan het vergrijp, waarvan de geachte afgevaardigde mij betichtte, stel ik er prijs op te verklaren, dat wij hier te doen hebben met een stuk mijnwetgeving, geheel en al in het spoor door het Burgerlijk Wetboek aangewezen.

Ik moet een klein misverstand onder de aandacht van den geachten afgevaardigde brengen, die het advies van den Mijnraad aldus leest, dat het den Mijnraad te doen zou wezen om de uitsluiting van de aanspraak op schadevergoeding van den eigenaar in art. 10 der Mijnwet bedoeld. De Mijnraad spreekt hier niet over de aanspraak op vergoeding van art. 10, maar over de aanspraak op vergoeding van art. 16. De Mijnraad heeft een advies gegeven, waarmede de geachte afgevaardigde uit Gelderland zich ingenomen heeft verklaard. Genoemde raad wenscht de zaak inderdaad zoo te regelen, dat het uitsluitend recht van den Staat om te boren gewaarborgd blijft, door aan

de onderzoekers, mochten zij ontdekkers worden, de vergoeding uit het *droit d'inventeur* te ontzeggen.

Dit wetsontwerp heeft de bedoeling om te decreteeren, dat van Staatswege boringen zullen geschieden. Ik geef dadelijk toe, dat dit op zich zelf had kunnen geschieden zonder de bijvoeging van het voorschrift, dat niemand anders boringen mag doen. Doch het monopolie, dat gevraagd wordt heeft ten doel om lastige booronderuemers te weren en daardoor de exploitatie te bevorderen, hetzij daartoe door den Staat, hetzij door een particulier wordt overgegaan.

Ten slotte nog dit. Ik hecht aan de regelmatige behandeling van den eigendom. Het ontnemen van het recht van exploratie aan den eigenaar zou zwaar bij mij wegen, wanneer dit verbod op zich zelf stond. Het zou een onverdedigbaar nadeel zijn, omdat vooral in Limburg de kans bestaat, dat een eigenaar door het doen van exploratiën zijn grond plotseling zeer in waarde ziet rijzen, maar nu wordt voorgesteld, dat de Staat zal doen, wat de eigenaar niet dan met groote kosten zelf zal kunnen doen.

Ik acht mij volkomen gerechtvaardigd om in deze vergadering aan het slot van het debat de aanneming van het wetsontwerp met warmte aan te bevelen.

De beraadslaging wordt gesloten.

Het *wetsontwerp* wordt in stemming gebracht en met 26 tegen 11 stemmen aangenomen.

(*Handelingen.*)

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Koninginnedag.

Niet zoodra viel Maandag ll. het schot om de vlaggen te hijschen, of van het fort klonken de heerlijke tonen van het Wilhelmus (oude toonzetting) als om een groet te brengen aan de beminnelijke Vorstin uit Wilhelmus' stam ginds aan de westerstranden. Het donderend saluut van het geschut viel over de zee en dreunde door de stad, dat het daverde. Een koninklijk begin voor een koninklijk feest.

Kwart over acht trokken de troepen uit ter parade en kort daarop verliet de Gouverneur, in politiek en vergezeld van zijn echtgenoote en kinderen, het Gouvernementsgebouw om de manschappen te inspecteeren.

Half negen begon het sprietloopen boven een zeil waarin meel was gestrooid; netjes gepoederd kwamen de gevallen helden weer te voorschijn, wat groote hilariteit verwekte.

Een kleine bemerking vinde hier haar plaats. Het zeil moet, dunkt ons, wat hooger gespannen worden en niet aan korte paaltjes bevestigd, maar aan lange balken gebonden langs de geheele lengte van 't zeil. Er is dan minder gevaar voor scheuren, zooals nu geschiedde, waardoor de deelnemers wel wat al te hard op den grond konden terecht komen.

Het program werd verder stipt uitgevoerd. Hoewel de regen van tijd tot tijd bij stroomen nederviel, verkoelde de geestdrift niet, maar bleef de echte feeststemming overal heerschen.

Om half tien werd de audiëntie druk bezocht. Op de felicitatie, welke de heer Mr. SOL C. HENRIQUEZ in naam van allen uitsprak, bedankte de Gouverneur in hartelijke bewoordingen. Onmiddelijk daarop nam Mr. HENRIQUEZ wederom het woord om Z. H. E. G. geluk te wenschen met diens benoeming tot ridder van den N. Leeuw. Toen de Landvoogd hierop geroerd had geantwoord hief de heer E. D. E. VAN DEN BOSSCHE den kreet aan: "Leve de Gouverneur!" waarmede de vergadering met een driewerf hoera! instemde. Nogmaals bracht Z.H.E.G. hiervoor dank en bood allen een glas champagne aan, waarna allen langs den Gouverneur defileerden.

De Club „De Gezelligheid" vierde ook feest en ontving het jaarlijksche bezoek van den Gouverneur, die door den Voorzitter J. GAERSTE werd toegesproken en ook gelukwenscht met zijn hooge onderscheiding. Evenzoo werden de beide andere gedecoreerden gecomplimenteerd, waarop allen dank brachten. De militaire kapel luisterde de plechtigheid op.

Om twaalf uur werden de kinderen der armenscholen getrakteerd op een groote tablet chocolade, keurig verpakt in zilver papier en versierd met een mooie Photo, alles afkomstig uit de fabriek der GEBR. D. EN M. GROOTES, Westzaan, Holland, die zoo welwillend waren de heer J. VAN LIER Ez. secretaris der feestcommissie op zijn schrijven te berichten, dat zij volgaarne een derde van den inkoopprijs zouden laten vallen, om mede te werken aan het goede doel.

Nog een ander buitenkansje wachtte den kleinen. De uitvoering van de *Tooneel- en Gymnastiek-Club "De Ruyter"* had netto 142 Gld. opgebracht. Op den vooravond van het feest werd de commissie al dit geld ter hand gesteld voor de arme kinderen. De commissie nam er nu 40 Gld. af voor de kinderen der stadsscholen en zal persoonlijk de 102 Gld. in de buitenscholen komen verdeelen. Elk lid bracht nu in de stadsscholen 8 Gld. mede aan dubbeltjes om aan ieder der armste kinderen 10 cts. te schenken uit naam der matrozen, die geheel uit eigen initiatief dit menschlievend plan hadden gevormd. Nogmaals een eeresaluut voor onze Jantjes!

Als een bijzonderheid dient vermeld, dat de ezelwedstrijd niet kon doorgaan. Zeven ezeltjes hadden hun kaartjes afgegeven en stellig beloofd te zullen wedrennen, maar, ziet u, na al die droogte, en nu weer zooveel regen. Enfin, niet een langoor kwam om den hoek gluren.

Plaats rust! tot vijf uur.

Deze was verdiend, vooral voor de leden der commissie, die urenlang in regen en wind de volksspelen geleid hadden.

Vóór vijven verdrong zich reeds eene groote menigte langs de haven, waarin talrijke roeibootjes kruisten.

Om vijf uur een pistoolschot en daar snelden een zestal ranke booten vooruit en tegen elkaar, zoodat opnieuw begonnen moest worden. Maar nu was het ernst. Met forsche kracht werd er geroeid. Een boot door 4 soldaten stevig voortbewogen bleef langgelijk met een ander, waarin 4 burgers kampten. Ten slotte een luid hoera! op de muren van het fort, den zegepralenden krijgers ter eer. Maar ook een luid gejuich voor de burgers, die zich zoo dapper met zulk een geoefende kracht durfden meten. Nu kwamen twee groote roeibooten van *De Ruyter*, in ieder 10 matrozen in hun net sportcostume om tegen elkander te strijden. De kamp was hevig, het waren gelijke krachten, maar ten slotte wonnen zij, die het bedaardste en het meest geregeld roeiden.

Jammer, dat na al die geestdrift, 5 kwartier stilte intrad.

's Ochtends sloten de nummers van 't program goed aan elkander, nu was er een leelijke gaping.

Hoe uitstekend had van 6—7 uren een muziekuitvoering kunnen plaats hebben, niet van de militaire kapel, waarvan op dien dag reeds zooveel gevorderd wordt, maar er zijn toch nog wel andere korpsen die gaarne hun medewerking zullen verleenen, als ze maar gevraagd worden.

De Cinematograaph voldeed ook dit jaar uitstekend en vertoonde dikwerf mooie, nieuwe, zeer goed zichtbare platen niet te donker getind. Echt amerikaansch kwamen ook lichtadvertenties te voorschijn. Die vonden wij vooral zeer practisch, toen om half acht de muziekuitvoering en om acht uur het vuurwerk begon. Er was nu weer te veel op eens, het liep in elkaar, er scheen geen overeenstemming tusschen het program van 't Gouvernement en dat der feestcommissie. De tusschenstukken bleven tusschenstukken, werden vlug genoeg afgestoken en waren soms zeer schitterend. De hoofdstukken slaagden minder, er was weinig variatie en ze wilden niet goed ontbranden. Voor zoover wij zien konden, heeft dit jaar de commissie aan het lange talmen geen schuld. De lichtjes renden heen en weer om overal de lonten aan te steken, maar het vochtige weer scheen nadeelig te hebben gewerkt, vooral op het slotstuk, dat dreigde halsstarrig te zullen blijven weigeren, maar ten slotte toch in de lucht vloog.

Over het algemeen is de feestviering goed geslaagd. Jammer, dat de orgels reeds 's nachts voor het feest aanleiding gaven tot verlaging van 't volkfeest en op den dag zelven ook wel eens minder beschaafde tooneeltjes opriepen. Het geld hieraan besteed, ware beter aan muziekkorpsen gegeven, die gemakkelijker de volksfeesten in de juiste stemming zullen houden en de feestvreugde veredelen.

Kerkelijke berichten.

Woensdagnacht 12 uren is Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS met de *Gouverneur v. Heerdt* teruggekeerd van Aruba.

Leger.

De kapt. der inf. M. Verkouteren, kommandant der troepen op Curaçao, keert in November naar Nederland terug.

(*Het Vaderland.*)

Marine.

Naar wij vernemen, zal 't pantserschip „Kortenaer" na afloop der zomeroefeningen gereedgemaakt worden voor een langdurig verblijf in West-Indië, waarheen die bodem in 't najaar zal vertrekken.

Tentoonstelling.

De Commissie voor de Tentoonstelling heeft zeer veel steun gevonden in Holland. Reeds 800 Gld. zijn ontvangen en er bestaat gegronde hoop nog meer te zullen verkrijgen. Niet dat de kleinere giften versmaad worden, maar de volgende groote giften verdienen toch een afzonderlijke vermelding.

Ned. Handel-Maatschappij	f 200
B. van Tak en Co	50
J. F. Cremer	50
Havelaar	25
Wijnand Fockins	25
P. N Muller	25
Dr. C. J. J. van Hall	50

De Gouverneur heeft reeds vroeger f 100.— hiervoor gegeven.

Boulton, Bliss and Dallett .... f 100

Muziekuitvoering.

Morgenavond 8 ure Muziekuitvoering van de kapel van de Ned. Marine in het Wilhelminapark.

Regenval.

van 1 — 7 Aug.		1 mM.
van 8 — 14 „		17,5 mM.
van 15 — 21 „		5,5 mM.
van 22 — 28 „		13,5 mM.
van 29 — 31 „		24,5 mM.
	Totaal	62 mM.

De maand Augustus is dit jaar buitengewoon gunstig geweest. Er bestaat zeer veel kans, dat dit jaar een goede oogst kan verkregen worden, omdat het reeds zoo vroeg is beginnen te regenen. Als de regen nu maar aanhoudt.

Zeer terecht wijst onze Collega *La Cruz* op het groote gebrek aan plantzaad onder de arme bevolking. Velen kunnen om deze reden niet aan den arbeid gaan. Wie wil hier nu helpen? De Curaçaosche Maatschappij stelt weer gelegenheid open om zaad te koopen. En reeds is hier en daar een edelmoedig hart en rijke beurs geopend voor den arme. De Hoogeerw. Pater A. FRIE ontving van een voornaam ingezetene reeds 25 Gld. om plantzaad te verschaffen aan het arme buitenvolk. In verschillende parochies deelen de pastoors ook zaad uit aan de planters, maar zij hebben steun noodig van anderen. Wij hopen, dat nu de regen overvloedig valt, het zaad niet zal ontbreken. Zou het niet reeds een groote weldaad wezen, indien zij die voldoende voorraad bezitten het zaad tegen geringen prijs verkochten?

De vierdubbele móord.

Zooals wij reeds meldden, heeft PEDRO REBECCA zijn verzoek om gratie Zaterdag ll. ingediend. Tot dusverre is er nog geen beschikking genomen, maar deze kan wel spoedig verwacht worden.

Mocht de HEG. heer Gouverneur gratie verleenen, dan hopen wij, dat er toch een straf zal worden toegepast zoo zwaar als ons strafrecht slechts toestaat.

Jammer, dat zulk een sujet niet levenslang kan opgesloten worden.

Op Aruba hoopt men nog altijd, dat PEDRO er nooit wederkeere.

Onze Jantjes.

De *Tooneel en Gymnastiek-Club „De Ruyter"* zal over een paar maanden weder een uitvoering geven. Deze Club heeft recht op onze volle sympathie en daarom hopen wij, dat zij na een tactvolle keuze der stukken en een goede voorbereiding op moge treden voor een talrijk publiek.

Sparta.

Zaterdagavond ll. was het ruime, vroolijk versierde gymnastiek-lokaal der Hendrikschool dicht gevuld met talrijke genoodigden uit de deftigste families van Curaçao. Even acht uren klonk het nationale lied en werd de Gouverneur met diens echtgenoote en twee adjudanten door het bestuur binnengeleid. Onmiddellijk daarna openden zich de gordijnen en traden 16 turnbroeders in hun frisch rood en wit constume achter hun rijk afgewerkt vaandel aan om te defileeren voor de vergadering. De directeur, de heer VAN TIJN, commandeerde rust! en turngroet! Toen stond de heer H. J. C. HENRIQUEZ, president der vereeniging, op om een keurigen welkomsgroet uit te spreken en verslag uit te brengen over de werkzaamheden.

Sparta werd gesticht 19 Januari 1892, steunend op 16 jeugdige schouders. Weldra mocht zij 14 werkende en 24 kunstlievende leden tellen. In 1894 werkte zij mede bij een uitvoering in het Theater Naar ten bate van de nagelaten betrekkingen der gesneuvelden op Lombok, en bij de kroning onzer Koningin nam zij deel aan den optocht.

Met droefheid werd herdacht, hoe de heer F. AGTERBERG, kortgeleden, wegens ongesteldheid, de directie der oefeningen, altijd zoo meesterlijk geleid, aan den heer VAN TIJN moest overgeven.

Thans telt de vereeniging 5 eereleden, 45 werkende en 52 kunstlievende leden.

Het doel van dezen feestavond was de verjaardag van H. M. onze geliefde Koningin op waardige wijze te vieren. Met een heilbede voor Hoogstderzelver welzijn en een felicitatie aan den Gouverneur bij diens onderscheiding besloot de redenaar met een krachtige, hartelijke opwekking tot volharding voor de leden. De vergadering stemde ten volle hiermede in.

Nu begonnen de oefeningen, vrije en ordeoefeningen en met de staaf, verschillende standen werden getoond, waarop na de pauze de werkzaamheden werden voortgezet aan rek, ringen en barren.

Een kostelijke avond voor de genoodigden, zeer vermoeiend voor de deelnemers, die onze volle bewondering en aanmoediging verdienen. De directeur gaf blijk niet slechts uitstekend, de leiding te kunnen verrichten en zorgzaam toe te zien, maar ook zelf buitengewone spieren te bezitten, bijv., hij trok zich aan de ringen op slechts met de twee middelvingers, zwaaide om en vormde de plank. Deze toer werd ook luide toegejuicht, evenals de bewijzen van behendigheid en kracht der leden.

De apotheose was mooi. Sparta, beschermster der Koningin.

Moge steeds deze vereeniging bloeie en toeneme, opdat vele jongelieden gebruik maken van de zeldzame gelegenheid om door gezonde lichaamsbeweging hun spieren te stalen, hun borst en longen te verwijden, zich een krachtig gestel eigen te maken.

Buitenland.

Rome. — *De Kroning.* Zondag 9 Aug. is Pius X te Rome in de St. Pieter gekroond. De zuilen van de St. Pieter droegen opschriften met de mededeeling: „Het is verboden te juichen."

Onder de aanwezigen werd het heele korps diplomaten opgemerkt, benevens vele dames en de leden van het patriarchaat.

In de tribune der vorsten had de oud-hertog van Parma plaats genomen: en in de tribune voor de familie des Pausen pastoor Possagno, neef van Pius X. De burgemeester en de pastoor van Riese woonden eveneens de plechtigheid bij.

Reeds om 7 uur was de basiliek overvol. Men moest den toegang weigeren aan omstreeks 10.000 menschen, die tegen dezen maatregel heftig protesteerden.

In het atrio had men een groot groen kleed gelegd, dat gedurende het Conclaaf den vloer der Sixtijnsche kapel bedekt had.

Telken male, dat het publiek toejuichingen deed hooren, gebood de Paus stilte met de hand.

In het begin der plechtigheid was de Paus zeer aangedaan, maar weldra wist hij zijn aandoening meester te worden.

De pontificale H. Mis duurde zeer lang. Een groot aantal lieden verliet intusschen de basiliek, maar hun plaatsen werden onmiddellijk weer ingenomen door andere genviteerden, die tot nog toe buiten hadden staan wachten. Omstreeks den middag was de basiliek zoo vol, dat elke beweging onmogelijk werd.

De hitte was onverdragelijk, en de last der pontificale kleeding drukte Z. H. zeer. Toch liet hij 150 personen tot den voetkus toe, waarbij hij den voet telkens oplichtte, om hen het bukken gemakkelijker te maken.

Toen hij de „Gloria in excelsis" aanhief, klonk zijn stem zoo krachtig, dat een goedkeurend gemompel door de menigte liep.

Op het oogenblik der kroning bracht men twee tiara's, beiden van zilver en goud, doch de laatste daar-

enboven rijk versierd met kleinoodiën. Deze werd met de gebruikelijke plechtigheden den Paus op de slapen gedrukt, waarna Z. H. driemaal den zegen gaf, terwijl hij zich een weinig ophief van de „Sedia."

Na den zegen riep het publiek eenstemmig „Amen" en barstte, niettegenstaande het verbod, in een luid applaus uit.

Door de kapel van het H. Sacrament werd de Paus weggedragen in een gesloten draagstoel, daar Z. H. zeer verhit was, waarna hij zich in zijne vertrekken terugtrok.

Niettegenstaande de enorme menigte vielen er noch binnen, noch buiten de basiliek ongelukken te betreuren.

„Havas" seint over de kroning het volgende:

Zondagmorgen ten 8.30 heeft de kroning van Paus Pius X plaats gehad in de St. Pieter, terwijl de deuren der basiliek waren gesloten.

Vijftigduizend menschen woonden de plechtigheid bij. Voor de kerk waakten Italiaansche troepen voor de goede orde. In de kerk deden dat de Pauselijke wachten. De Paus, vergezeld van de hoogwaardigheidsbekleeders van het Pauselijk hof en de edelwachten, is te voet gekomen tot aan de portiek der St. Pieter: voor de „Heilige Deur" was de troon opgericht.

De Paus, gekleed in statiegewaad, met den mijter op, ging op den troon zitten, terwijl de kardinalen op speciale banken plaats namen.

Daarna sprak kardinaal Rampolla, als aartspriester van de St. Pieter, staande te midden van 't kapittel en de geestelijkheid der basiliek, een korte redevoering uit in het Latijn, waarin hij de deugden van Pius X roemde en den H. Vader hulde bracht en gehoorzaamheid toezegde. Kardinaal Rampolla stelde toen de geestelijkheid voor, die daarop tot den voetkus werd toegelaten.

Gedurende deze plechtigheid zong het koor der Sixtijnsche kapel het „Tu es Petrus."

De Paus beklom daarop den draagstoel, en hield, omstuwd door de kardinalen en de edelwachten, zijn intrede in de kerk. Het was 9.30. Door de middendeur kwam de Paus binnen, terwijl uit een der loges fanfares schetterden door zilveren trompetten. Er ging een rilling van geestdrift door de schare; en ofschoon aan de breede pilaren biljetten waren geslagen, waarop stond, dat alle toejuichingen waren verboden, en ofschoon dit een veelbesproken nieuwigheid is, door Pius X ingevoerd, was het volk bij 's Pausen intrede alle voorschriften vergeten en donderden uit 50.000 kelen geweldige toejuichingen den nieuwen Stedehouder van Christus tegemoet.

De Paus stond rechtop in zijn draagstoel en zegende het volk.

Maar onmiddellijk daarop beduidde de H. Vader met handbewegingen, dat hij de toejuichingen niet wenschte, en het werd dra stil in de kerk.

Toen ging het in plechtigen optocht naar de Sacramentskapel, waar de Paus eenige minuten in aanbidding bleef voor het H. Sacrament, dat uitgesteld was.

In de kapel van den H. Gregorius ontving de Paus de eerbewijzen van kardinalen, bisschoppen en priesters, terwijl hij bekleed werd met de misgewaden.

Nadat vervolgens ook de overigen hunne ter plechtigheid dienende kleeren aangedaan hadden, zette zich de stoet op een uitroep van den assisteerenden kardinaal-diaken „*Procedamus in pace*, laten wij voortgaan in vrede", in beweging. Z. H. nam weer plaats in den draagstoel.

Op het oogenblik, dat de optocht het middenschip der kerk binnenging, trad een ceremoniemeester voor den Paus uit, dragende in de eene hand een zilveren staf en een beetje werk of uitgeplozen vlas, dat hij ontbranden deed onder 't zingen der woorden: „*Pater Sancte, sic transit gloria mundi!* Heilige Vader, aldus vergaat de glorie der wereld." Deze plechtigheid herhaalde zich nog tweemaal, voordat de Pauselijke draagstoel voor het hoogaltaar gekomen was.

Intusschen barstten bij de tweede verschijning des Pausen de toejuichingen weder los.

De H. Mis, te 10.35 begonnen, werd door den H. Vader opgedragen aan het altaar der Confessie, onder een aandachtige stilte van het publiek.

Nog een woord over de eigenlijke kroning.

Na afloop der H. Mis gaf de Paus met luide en krachtige stem zijn zegen aan het volk, dat opnieuw in daverend gejuich losbrak.

Daarna begaf Z. H. zich, omringd door het geheele Pauselijke hof, naar den troon.

Ook de Paus nam plaats op een troonzetel, waarop de kardinaal-deken de genade des Heeren voor den nieuwen Kerkvoogd inriep, „opdat hij de Kerk goed besture en een vader zij der vorsten, een herder der geloovigen."

Toen nam de tweede kardinaal-diaken den Paus de *mitra* af en de eerste zette Pius de tiare op en zeide:

„Neem aan de priestermuts, met drie kronen versierd, en weet, dat gij zijt de vader van vorsten en koningen, de bestuurder der wereld op aarde, plaatsbekleeder van onzen Zaligmaker Jesus Christus, aan Wien is eer en glorie tot in de eeuwen der eeuwen. Amen."

De plechtigheid eindigde met het geven van den Pauselijken zegen en de afkondiging van een vollen aflaat aan de geloovigen. In de Sala de Paramenti legde de Paus het misgewaad af en ontving hij de gelukwenschen van het H. College.

Het was 10 u. 5 toen de Paus naar zijn vertrekken terugkeerde.

Van dezen kroningsdag rekent de Paus de jaren van zijn pontifikaat.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

RESPETABLE CERTIFICADO. — Dr. R. Hernández Matute, Médico Cirujano de la Universidad de Caracas y miembro del Colegio de Médicos de la República,

Certifica: Que hace diez años ha usado con buen éxito en las enfermedades prominentes del pecho, raquitismo, escrófulas, etc., la admirable preparación conocida con el nombre de Emulsión de Scott, en la cual se hallan felizmente asociados los hipofosfitos de cal y sosa con el aceite de hígado de bacalao. Y ha observado además que es tolerada por los estómagos más delicados, contribuyendo poderosamente al desarrollo físico de los niños, quienes la piden con avidez por su sabor agradable.

Advertentien.

ST. ELIZABETHS-GASTHUIS.

Ter bewaring van de goede orde brengt de Ondergeteekenden alle, wien het zal aangaan, in herinnering, dat de tijd van opname van zieken in het Gasthuis volgens het huishoudelijk reglement bepaald is als volgt:

Van 's morgens 6 tot 's avonds 6 uren worden de zieken ontvangen.

In de nachtelijke uren worden geene zieken opgenomen, tenzij in buitengewone gevallen, die spoed eischen.

De Directeur van het St. Elizabeths-Gasthuis

W. G. VAN BAARS.

Curaçao, 4 September 1903.

CURAÇAOSCHE MAATSCHAPPIJ

tot bevordering van Landbouw, Veeteelt, Zoutwinning en Visscherij.

Het Bestuur maakt bekend, dat de Leden weder in de gelegenheid worden gesteld zaaizaden te betrekken door tusschenkomst van de Maatschappij. Eene inteekenlijst zal daartoe worden nedergelegd in de Leeszaal. De gelegenheid tot inteekening zal zijn opengesteld van af heden tot en met Vrijdag 11 Sept. e. k.

Namens het Bestuur vnd.

H. H. R. CHAPMAN,
Ondervoorzitter,

G. B. DUSSEL,
Secretaris.

„HET HERT."

Drinkt steeds het heerlijke Lans' export Bier „Het Hert"; het heeft een zuiveren en aangenamen smaak en is het meest geschikte Bier voor ons warm klimaat, dewijl het zeer weinig alcohol bevat.

Agenten voor Curaçao,
DE LANNOY & C°.

M. PACH & Co.

DEVENTER, (Hoofdkantoor.)
AMSTERDAM, Vijzelstr. 61
HAMBURG.

GOUD- en POLITOERLIJSTENFABRIEK.

SPIEGELFABRIEK.

Kunsthandel: ETSEN, GRAVURES.

Album met teekeningen en modellen gratis en franco.

Levering franco boord Amsterdam of Rotterdam.

AGENTEN:

Senior & Co., Botica Excelsior.

Verkrijgbaar in alle apotheken.

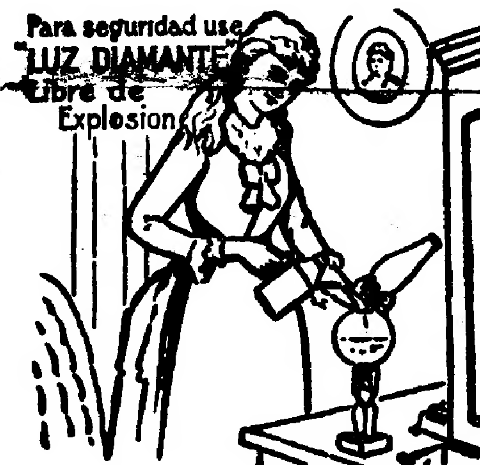
Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S. A.
De Venta Por Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1903.	Edda	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Aug 15	Aug 22	Aug 29	Sept. 5	Sept 12	Sept 19
Komt aan te SAN JUAN		27		10		24
Vertrekt van „		28		11		25
Doet CURAÇAO aan		30		13		27
Komt aan te LA GUAIRA	22	31	Sept, 5	14	Sept 19	28
Vertrekt van „	23	Sept 2	6	16	20	30
Komt aan te PTO. CABELLO		3		17		Oct. 1
Vertrekt van „		4		18		2
Komt aan te CURAÇAO	24	5	Sept. 7	19	Sept 21	3
Vertrekt van „	30	7	13	21	37	5
Doet LA GUAIRA aan	31		14		28	
„ SAN JUAN „		Sept. 9		Seqt. 23		Oct 6
Komt aan te NEW-YORK	7	14	Sept. 21	26	Oct. 5	12

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Edda	Merida	Zulia	Merida	Marac.	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Aug 24	Aug 31	Sept 7	Sept 14	Sept 21	Sept 28
Komt aan te MARACAIBO	25	Sept. 1	8	15	22	50
Vertrekt van „	29	4	12	18	26	Oct. 2
Komt aan te CURAÇAO	30	5	13	19	27	3

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.